

751**UMOWA****między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Litewskiej o międzynarodowych przewozach drogowych, sporządzona w Szczecinie dnia 18 marca 1992 r.**

Rząd Rzeczypospolitej Polskiej i Rząd Republiki Litewskiej, pragnąc ułatwić i przyczynić się do rozwoju przewozów drogowych podróźnych i ładunków między obu Państwami oraz w tranzycie przez ich terytoria, uzgodniły, co następuje:

Artykuł 1**Zakres stosowania**

1. Postanowienia niniejszej umowy mają zastosowanie do przewozów podróźnych i ładunków, pochodzących z lub przeznaczonych na terytorium jednej Umawiającej się Strony, w tranzycie przez to terytorium oraz między państwem trzecim a terytorium drugiej Umawiającej się Strony i na odwrót, wykonywanych pojazdami zarejestrowanymi na terytorium jednej z Umawiających się Stron.

2. Żadne z postanowień niniejszej umowy nie zezwala przewoźnikom jednej Umawiającej się Strony na wykonywanie przewozu podróźnych lub ładunków między dwoma miejscami znajdującymi się na terytorium drugiej Umawiającej się Strony.

Artykuł 2**Definicje**

1. Określenie „przewoźnik” oznacza osobę fizyczną lub prawną, zamieszkałą lub mającą swoją siedzibę bądź w Rzeczypospolitej Polskiej, bądź Republice Litewskiej i która ma prawo wykonywania międzynarodowych przewozów drogowych zgodnie z obowiązującym ustawodawstwem wewnętrznym jej Państwa.

2. Określenie „pojazd” oznacza:

- a) pojazd drogowy z napędem mechanicznym, który jest skonstruowany lub przystosowany, z punktu widzenia jego wykorzystania, do wykonywania przewozów drogowych ładunków lub do ciągnięcia pojazdów przeznaczonych do tych przewozów;
- b) zespół pojazdów złożony z pojazdu spełniającego warunki wymienione w punkcie a) niniejszego ustępu oraz z przyczepy lub naczepy;
- c) pojazd drogowy z napędem mechanicznym, wyposażony w specjalne urządzenie zamontowane na stałe i stanowiące jego integralną część, które nie jest traktowane jako ładunek;
- d) pojazd przeznaczony do przewozu więcej niż 9 osób, łącznie z kierowcą.

Artykuł 3**Regularne przewozy podróźnych**

1. Przewoźnicy jednej z Umawiających się Stron mogą wykonywać regularne przewozy podróźnych autobusami między terytoriami obu Umawiających się Stron oraz w tranzycie przez ich terytoria, po uprzednim otrzymaniu zezwolenia.

2. Określenie „regularny przewóz podróźnych” oznacza przewóz podróźnych na określonej trasie, według rozkładu jazdy i na podstawie taryf uprzednio ustalonych i ogłoszonych.

3. Właściwa władza każdej Umawiającej się Strony wydaje zezwolenie na część przewozu wykonywaną na jej terytorium.

4. Na przewozy wahadłowe wymagane jest uzyskanie zezwolenia.

5. Sposób i warunki wydawania zezwoleń oraz ich wykorzystywania zostaną określone w protokole wykonawczym do umowy.

Artykuł 4

Nieregularny przewóz podróżnych

Przewozy podróżnych autobusami, inne niż przewozy regularne, nie podlegają wymogowi uprzedniego uzyskania zezwoleń właściwych władz Umawiających się Stron, pod warunkiem że:

- a) pojazd przewozi tę samą grupę podróżnych na całej trasie bez wymiany lub pozostawiania podróżnych w trakcie podróży;
- b) przejazd z podróżnymi odbywa się w jednym kierunku, a w kierunku przeciwnym następuje przejazd autobusu w stanie próżnym i na odwrót.

Artykuł 5

Przewóz ładunków

1. Przewoźnicy każdej Umawiającej się Strony mogą wykonywać przewozy ładunków oraz wykonywać przejazdy w stanie próżnym:

- a) między miejscem położonym na terytorium jednej Umawiającej się Strony a miejscem położonym na terytorium drugiej Umawiającej się Strony;
- b) w tranzycie przez terytorium drugiej Umawiającej się Strony;
- c) między miejscem położonym na terytorium jednej z Umawiających się Stron a miejscem położonym na terytorium państwa trzeciego i na odwrót.

2. Przewoźnicy jednej z Umawiających się Stron mają prawo zabierania ładunku powrotnego na terytorium drugiej Umawiającej się Strony.

Artykuł 6

Zezwolenia

1. Z wyjątkiem przewozów określonych w artykule 7, przewozy ładunków wymienionych w artykule 5 mogą być wykonywane jedynie na podstawie zezwoleń, wydanych uprzednio przez właściwą władzę państwa rejestracji pojazdu w imieniu właściwej władzy drugiej Umawiającej się Strony.

2. Właściwe władze Umawiających się Stron przekazują sobie wzajemnie zezwolenia, wymienione w ustępie 1 niniejszego artykułu.

Artykuł 7

Zwolnienia z wymogu zezwoleń

1. Nie wymagają zezwoleń przewozy:
 - a) rzeczy przesiedlenia;

- b) materiałów i przedmiotów, w tym dzieł sztuki, przeznaczonych na targi, wystawy lub na imprezy o charakterze niehandlowym na terytorium drugiej Umawiającej się Strony;

- c) materiałów i przedmiotów przeznaczonych wyłącznie dla celów reklamowych i informacyjnych;

- d) sprzętu, przedmiotów i zwierząt przeznaczonych na imprezy teatralne, muzyczne, filmowe lub sportowe dla cyrków, targów, kiermaszy na terytorium drugiej Umawiającej się Strony;

- e) sprzętu przeznaczonego dla wykonywania zapisów radiofonicznych, zdjęć filmowych lub telewizyjnych;

- f) zwłok;

- g) pojazdów uszkodzonych oraz pojazdów pomocy technicznej;

- h) pojazdami o ładowności do 3,5 t i masie całkowitej do 6 t.

2. Komisja Mieszana, o której mowa w artykule 15, jest upoważniona do zmiany zakresu stosowanych zwolnień przewidzianych w ustępie poprzednim.

Artykuł 8

Kontyngent

1. Zezwolenia na wykonywanie przewozów ładunków są wydawane w granicach kontyngentów, ustalonych we wspólnym porozumieniu każdego roku przez właściwe władze Umawiających się Stron.

2. Kategorie zezwoleń, warunki i sposoby ich wykorzystywania zostaną ustalone w protokole wykonawczym do umowy.

Artykuł 9

Przewozy wymagające specjalnego zezwolenia

1. Przewozy pojazdami, których masa całkowita lub rozmiary z ładunkiem lub bez przekraczają normy dopuszczone na terytorium jednej Umawiającej się Strony, wymagają zezwolenia specjalnego wydanego przez władze tej Umawiającej się Strony.

2. Zezwolenie specjalne może ograniczać przejazd pojazdu do określonej trasy.

3. Przy zezwoleniu specjalnym nie wymaga się zezwolenia na przewóz, o którym mowa w artykule 6 ustęp 1 niniejszej umowy.

4. Każda Umawiająca się Strona zastrzega sobie prawo wymagania zezwoleń specjalnych na przewozy materiałów niebezpiecznych wykonywane przez przewoźników drugiej Umawiającej się Strony.

Artykuł 10

Podatki i opłaty

1. Przewozy podróżnych i ładunków, wymienione w niniejszej umowie, podlegają podatkowi i opłatom

obowiązującym na terytorium drugiej Umawiającej się Strony.

2. Komisja Mieszana może uzgodnić częściowe lub całkowite zwolnienie z podatków lub opłat, o których mowa w ustępie 1 niniejszego artykułu, z wyjątkiem przewozów określonych w artykule 9 ustęp 1.

Artykuł 11

Paliwo i części zamienne

1. Paliwo znajdujące się w normalnych zbiornikach zainstalowanych w pojazdach jest zwolnione od opłat celnych i innych należności. Przez „normalny zbiornik” należy rozumieć zbiorniki, w które pojazd jest konstrukcyjnie wyposażony.

2. Części zamienne, które są czasowo wwożone w celu naprawy pojazdu uszkodzonego lub który uległ awarii na terytorium drugiej Umawiającej się Strony, są zwolnione od opłat celnych, podatków i innych należności pobieranych na podstawie przepisów prawnych obowiązujących na terytorium drugiej Umawiającej się Strony. Części wymienione powinny być wywiezione z powrotem lub zniszczone pod kontrolą celną.

Artykuł 12

Kontrola

Zezwolenia i inne dokumenty, wymagane stosownie do postanowień niniejszej umowy, powinny znajdować się w pojeździe i być okazywane na każde żądanie organów kontrolnych.

Artykuł 13

Ustawodawstwo wewnętrzne

1. Przewoźnicy jednej Umawiającej się Strony, jak również załogi pojazdów powinny przestrzegać podczas swojego pobytu na terytorium drugiej Umawiającej się Strony przepisów prawnych obowiązujących na tym terytorium, dotyczących w szczególności przewozów i ruchu drogowego.

2. Zagadnienia nieuregulowane w niniejszej umowie bądź w innych konwencjach międzynarodowych, których stronami są Umawiające się Strony, będą załatwiane zgodnie z ustawodawstwem wewnętrznym każdej z Umawiających się Stron.

Artykuł 14

Naruszenia

1. W przypadku naruszenia postanowień niniejszej umowy przez przewoźnika jednej z Umawiających się Stron na terytorium drugiej Umawiającej się Strony, właściwe władze tej drugiej Umawiającej się Strony poinformują o tym właściwe władze Umawiającej się Strony, na której terytorium pojazd jest zarejestrowany.

2. Właściwe władze Umawiającej się Strony, na której terytorium naruszenia miały miejsce, mogą zwrócić się do właściwych władz drugiej Umawiającej się Strony o:

- a) ostrzeżenie przewoźnika, który dokonał naruszenia;
- b) zawieszenie czasowe, częściowe lub całkowite praw przewoźnika do wykonywania przewozów na terytorium Umawiającej się Strony, gdzie dokonano naruszenia.

3. Władza, która podjęła powyższe środki, poinformuje o tym właściwą władzę drugiej Umawiającej się Strony.

4. Postanowienia niniejszego artykułu nie wykluczają odpowiedzialności przewidzianej w ustawodawstwie obowiązującym w państwie, na którego terytorium naruszenie zostało popełnione.

Artykuł 15

Stosowanie umowy

1. Dla zapewnienia należytego wykonywania postanowień niniejszej umowy, Umawiające się Strony ustanowią Komisję Mieszaną.

2. Komisja będzie się zbierała na wniosek jednej z Umawiających się Stron na przemian, na terytorium każdej z Umawiających się Stron.

3. Komisja sporządzi protokół wykonawczy do niniejszej umowy.

Artykuł 16

Wejście w życie i ważność umowy

1. Niniejsza umowa podlega przyjęciu zgodnie z ustawodawstwem każdej z Umawiających się Stron i wejdzie w życie w dniu ustalonym w drodze wymiany not dyplomatycznych, stwierdzających to przyjęcie.

2. Niniejsza umowa jest zawarta na okres pięciu lat. Ulega ona automatycznemu przedłużeniu na kolejne okresy jednoroczne, jeżeli żadna z Umawiających się Stron nie wypowie jej w drodze notyfikacji na trzy miesiące przed upływem okresu jej ważności.

3. Niniejsza umowa będzie stosowania prowizorycznie od dnia jej podpisania.

Sporządzono w Szczecinie dnia 18 marca 1992 r. w dwóch egzemplarzach, każdy w językach polskim i litewskim, przy czym oba teksty mają jednakową moc.

Z upoważnienia
Rządu
Rzeczypospolitej Polskiej

Z upoważnienia
Rządu
Republiki Litewskiej

**Lenkijos Respublikos Vyriausybės
ir
Lietuvos Respublikos Vyriausybės
tarptautinių pervežimų automobiliais**

SUTARTIS

Lenkijos Respublikos Vyriausybė ir Lietuvos Respublikos Vyriausybė, siekdamos palengvinti ir tobulinti keleivių ir krovinių pervežimus tarp abiejų Valstybių bei tranzitinius pervežimus per jų teritorijas,
susitarė:

1 straipsnis

Pritaikymo sritis

1. Šios Sutarties nutarimai taikomi keleivių ir krovinių pervežimams tarp Susitariančių šalių teritorijų, tranzitu per tą teritoriją arba tarp trečios šalies ir antros Susitariančios šalies teritorijos ir atvirkščiai, atliekamiems transporto priemonėmis, užregistruotomis vienoje iš Susitariančių šalių teritorijų.

2. Tokios šios Sutarties nuostatos neleidžia vienos iš Susitariančių šalių vežėjui pervežti keleivius arba krovinius tarp dviejų vietovių, esančių kitos Susitariančios šalies teritorijoje.

2 straipsnis

Terminai

1. Terminas "vežėjas" reiškia fizinį arba juridinį asmenį, gyvenantį arba turintį savo buveinę Lenkijos Respublikoje arba Lietuvos Respublikoje ir kuriam pagal savo šalies įstatymus leista vykdyti tarptautinius keleivių pervežimus.

2. Terminas "transporto priemonė" reiškia:

a) kelių transporto priemonę su mechaniniu varikliu, kuri sukonstruota arba pritaikyta krovinių pervežimui keliais arba skirta transporto priemonių vilkimui,

b) transporto priemonių sąstatą, susidedantį iš šio straipsnio a) punktą atitinkančias sąlygas transporto priemonės ir priekabos arba puspriekabės,

c) kelių transporto priemonę su mechaniniu varikliu, aprūpintu specialiu pastoviai sumontuotu įrenginiu ir sudarančiu jos integralinę dalį, kuris nėra traktuojamas kaip kroviny,

d) transporto priemonę, skirtą pervežti daugiau negu 9 asmenis, įskaitant vairuotoją.

3 straipsnis

Reguliarūs keleivių pervežimai

1. Vienos iš Susitariančių šalių vežėjas gali atlikinėti reguliarus keleivių pervežimus autobusais tarp abiejų Susitariančių šalių teritorijų bei tranzitu per jų teritorijas, prieš tai gavęs leidimą.
2. Sąvoka "reguliarus" keleivių pervežimas" reiškia keleivių pervežimą tam tikroje trasoje pagal eismo tvarkaraštį ir iš anksto nustatytais bei paskelbtais tarifais.
3. Kiekvienos Susitariančios šalies kompetetingi organai išduoda leidimą pervežimams, atliekamiems jos teritorijoje.
4. Švytuokliniams pervežimams taip pat būtina gauti leidimą.
5. Leidimų išdavimo tvarka bei jų panaudojimo sąlygos kompetetingų organų bus apibrėžtos Sutarties Vykdyimo Protokole.

4 straipsnis

Nereguliarūs keleivių pervežimai

Nereguliariems keleivių pervežimams Susitariančių šalių kompetetingų organų nereikia, jeigu:

- a) transporto priemonė visoje trasoje perveža tą pačią keleivių grupę,
- b) keleiviai vežami į vieną pusę, o į priešingą pusę autobusas grįžta tuščias arba atvirkščiai.

5 straipsnis

Krovinių pervežimas

1. Susitariančių šalių vežėjai gali pervežti krovinius arba atlikti tuščius važiavimus:
 - a) tarp vietos, esančios teritorijoje vienos iš Susitariančių šalių ir vietos, esančios kitos Susitariančios šalies teritorijoje,
 - b) tranzitu per kitos Susitariančios šalies teritoriją,
 - c) tarp vietos, esančios vienoje iš Susitariančių šalių teritorijos ir vietos, esančios trečios šalies teritorijoje ir atvirkščiai.
2. Vežėjai vienos iš Susitariančių šalių turi teisę paaimti atgalinį krovinį kitos Susitariančios šalies teritorijoje.

6 straipsnis

Leidimai

1. Krovinių pervežimai numatyti 5 straipsnyje, išskyrus pervežimus numatytus 7 straipsnyje, gali būti atliekami tik leidimo pagrindu, išduodamų Susitariančios šalies kompetetingo organo šioje šalyje registruotoms transporto priemonėms, kitos Susitariančios šalies kompetetingo organo vardu.

2. Susitariančių šalių kompetetingi organai apsieičia leidimais, išvardintais šio straipsnio 1 punkte.

7 straipsnis

Atvejai, kada leidimai nereikalingi

1. Leidimai nereikalingi šiems pervežimams:

- a) persikėlimo daiktų,
- b) medžiagų ir daiktų, tame tarpe meno kūrinių, skirtų aukcionams, parodoms arba neprekybinio charakterio renginiams kitos Susitariančios šalies teritorijoje,
- c) medžiagų ir daiktų, skirtų išskirtinai reklamos ir informaciniams tikslams,
- d) inventoriaus, daiktų ir gyvūnų, skirtų teatriniams, muzikiniams, filmavimo arba sporto renginiams, cirkams, prekybinėms mugėms, vykstančių kitos Susitariančios šalies teritorijoje,
- e) inventoriaus, skirto radiofoniniams įrašams, filmavimui arba televizijos įrašams,
- f) palaikų,
- g) netvarkingų transporto priemonių ir techninės pagalbos transporto priemonių,
- h) transporto priemonių iki 3,5 t keliamosios galios ir iki 6 t bendro svorio.

2. Šios Sutarties 15 straipsnyje nurodyta Mišri komisija gali keisti šio straipsnio 1 punkte pateiktą sąrašą.

8 straipsnis

Kontingentas

1. Leidimai krovinių pervežimui yra išduodami kontingentų (kvotų) ribose, nustatomų abipusių Susitariančių šalių kompetetingų organų sprendimu kiekvienais metais.

2. Leidimų kategorijos, jų panaudojimo sąlygos ir būdai bus nustatyti Sutarties Vykdyimo Protokole.

9 straipsnis

Pervežimai, reikalaujantys specialaus leidimo

1. Pervežimai transporto priemonėmis, kurių bendra masė arba gabaritai su kroviniu ar be jo viršija leidžiamas normas vienos iš Susitariančių šalių teritorijoje, reikalauja specialaus leidimo, išduoto Susitariančios šalies kompetetingo organo.
2. Specialus leidimas gali riboti transporto priemonės važiavimą apibrėžta trasa.
3. Turint specialų leidimą, nereikia leidimo pervežimui, apie kurį kalbama šios Sutarties 6 straipsnio 1 punkte.
4. Kiekviena Susitarianči šalis turi teisę reikalauti specialių leidimų pavojingų krovinių pervežimui, atliekamų kitos Susitariančios šalies vežėjų.

10 straipsnis

Rinkliavos ir mokesčiai

1. Keleivių ir krovinių pervežimams, išvardintiems šioje Sutartyje, nustatomos rinkliavos ir mokesčiai, galiojantys kitos Susitariančios šalies teritorijoje.
2. Mišri komisija gali teikti pasiūlymus dėl dalinio arba pilno atleidimo nuo rinkliavų ir mokesčių, apie kuriuos kalbama šio straipsnio 1 punkte, išskyrus pervežimus, nurodytus 9 straipsnio 1 punkte.

11 straipsnis

Degalai ir atsarginės dalys

1. Degalai, esantys normaliuose transporto priemonių kuro bakuose, yra atleisti nuo maito mokesčio ir kitų prievolių.
"Normalus bakas" yra suprantamas kaip bakas, kuris konstruktyviai įrengtas transporto priemonėje.
2. Atsarginės dalys, kurios laikinai įvežamos pažeistų transporto priemonių arba nukentėjusių avarijose remontui į kitos Susitariančios šalies teritoriją, yra atleidžiamos nuo maito mokesčių, rinkliavų ir kitų prievolių, renkamų kitos Susitariančios šalies teritorijoje įstatymų pagrindu. Pakeistos detalės turi būti išvežtos atgal arba sunaikintos kontroliuojant muitinei.

12 straipsnis

Kontrolė

1. Leidimai ir kiti dokumentai, būtini pagal šios Sutarties nuostatas, turi būti transporto priemonėje ir pateikiami pareikalavus kontrolės organams.

13 straipsnis

Vidinė įstatymdavystė

1. Vienos iš Susitariančios šalies vežėjai bei transporto priemonių ekipažai, būtent kitos Susitariančios šalies teritorijoje, privalo laikytis teisinių įstatymų, galiojančių šioje teritorijoje ir ypač liečiančių pervežimus ir kelių eismą.

2. Nesureguliuotos šia Sutartimi arba kitomis tarptautinėms konvencijomis nuostatos, kurių dalyvės yra Susitariančios šalys, bus sprendžiamos pagal kiekvienos iš Susitariančių šalių vidaus įstatymus.

14 straipsnis

Pažeidimai

1. Vienos iš Susitariančių šalių vežėjui pažeidus Sutarties nuostatas kitos Susitariančios šalies teritorijoje, Susitariančios šalies, kurios teritorijoje padarytas pažeidimas, kompetetingas organas informuoja apie tai kitos Susitariančios šalies, kurioje registruota transporto priemonė, kompetetingus organus.

2. Susitariančių šalių kompetetingi organai, kurios teritorijoje įvyko pažeidimai, gali kreiptis į kitos Susitariančios šalies kompetetingus organus dėl:

a) vežėjo, įvykdžiusio pažeidimą, perspėjimo,

b) laikino, dalinio ar visų vežėjo teisių vykdyti pervežimus Susitariančios šalies teritorijoje, kur įvyko pažeidimas, sustabdymo.

3. Kompetetingi organai, kurie priėmė aukščiau minėtas priemones, informuoja apie tai kitos Susitariančios šalies kompetetingą organą.

4. Šiame straipsnyje numatytų poveikio priemonių vežėjams taikymas neatleidžia nuo atsakomybės, numatytos Susitariančių šalių norminiais aktais.

15 straipsnis

Sutarties taikymas

1. Tam, kad užtikrinti tinkamą šios Sutarties nuostatų vykdymą, Susitariančios šalys sudarys Mišrią komisiją.

2. Komisija rinksis pagal vienos iš Susitariančios šalies reikalavimą pasikeistinais kiekvienos iš Susitariančių šalių teritorijoje.

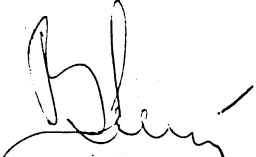
3. Komisija paruoš šios Sutarties Vykdyimo Protokolą.

16 straipsnis Sutarties galiojimas

1. Ši Sutartis priimama sutinkamai su Susitariančių šalių įstatymais ir pradės galioti nuo diplomatinių notų, patvirtinančių tą priėmimą, pasikeitimo dienos.
2. Sutartis sudaryta penkerių metų laikotarpiui. Ji automatiškai pratęsiama eiliniam vienerių metų laikotarpiui, jei nei viena iš Susitariančių šalių prieš tris mėnesius iki baigiantis jos galiojimui neatsisakys notifikacijos keliu ją nutraukti.
3. Ši Sutartis įsigalioja nuo jos pasirašymo dienos.

Sudaryta *Ščecinė* 1992 metų *kovą 18 d.*
dvejuose egzemplioriuose, kiekvienas lenkų ir lietuvių kalba, abu tekstai turi vienodą galią.

Lenkijos Respublikos
Vyriausybės vardu

Lietuvos Respublikos
Vyriausybės vardu